

Archidiecezjalny Program Duszpasterski

KRZYŻ „RĘCZNY”

Poznań 2007/2008

Krzyż „ręczny”

Realizację tegorocznego *Programu duszpasterskiego* opieramy na fragmencie z Ewangelii św. Łukasza: *Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprzę samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i niech mnie naśladuje! Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa* (Łk 9, 23-24). Uczniostwo, które jest decyzją pójścia za Jezusem, wiąże się z gotowością wzięcia krzyża, codziennie! Takie pójście za Mistrzem pozwala dojrzewać do tego, by stać się gotowym stracić swoje życie w miłości ofiarnej.

W tym roku do *Programu duszpasterskiego* został dołączony mały krzyż. Chcemy przy jego pomocy uczyć się brania krzyża na każdy dzień naszego życia. Jest to krzyż szczególny. Nie ma haczyka, by zawiesić go na ścianie czy dziurki, by mógł zawisnąć na szyi. Ma trochę dziwny kształt, jakby wzór jego powstał z miękkiej gliny ściskanej w dłoni. Jest to krzyż „ręczny”, przeznaczony do tego, by brać go do ręki. Kiedy kładziemy go na dłoń i zaciskamy wokół niego nasze palce, czujemy, że krzyż ten jakby „chowa się” w naszej dłoni, a równocześnie „nie pasuje do ręki”. To ważne odkrycie, bo krzyż nie może „pasować”, on zawsze wymaga od nas gotowości ofiary, stania się ziarnem, które obumiera, by dać nowe życie. Krzyż nie może „pasować” tak, jak piłka ręczna, granat czy kastet. On musi stanowić wyzwanie dla tego, kto bierze go do ręki. Do krzyża zawieszzonego na ścianie czy na szyi można się przyzwyczaić. Ten krzyż trzeba ciągle na nowo brać do ręki, ścisnąć, chwytać go. Gdy towarzyszy temu modlitwa, odkrywamy, że można się tego krzyża także uchwyć. To nie my niesiemy krzyż, to on nas „niesie”!

Zachęcamy do podjęcia konkretnego projektu duszpasterskiego w parafii, w ruchu, stowarzyszeniu, zgromadzeniu zakonnym czy grupie duszpasterskiej, związanego z wykorzystaniem tego szczególnego znaku uczniów Chrystusa. Niech inspirować on duchownych, osoby życia konsekrowanego i świeckich wiernych do znalezienia właściwego sposobu posłużenia się nim w duszpasterstwie. Przekazywanie i wykorzystywanie tego krzyża wiążmy zawsze z modlitwą. Zastanówmy się i zaplanujmy, jak wykorzystać ten znak w duszpasterstwie osób chorych, cierpiących i niepełnosprawnych, w pracy z osobami dorosłymi, z trwającymi w żałobie, z narzeczonymi czy z młodzieżą. Pomyślmy, jak wykorzystać ten znak w czasie parafialnych rekolekcji wielkopostnych czy w Wielki Piątek. Niech służy on pomocą w posłudze ewangelizacyjnej, a zwłaszcza w głoszeniu kerygmatu w naszych wspólnotach. Wydawnictwo Księgarni Św. Wojciecha przygotowuje w formie małej, kieszonkowej broszurki zbiór medytacji do krzyża „ręcznego”.

Jak wykorzystać krzyż „ręczny” w duszpasterstwie?

Pomimo, iż dopiero w Wielkim Poście poruszymy temat: *Być uczniem Chrystusa w doświadczeniu krzyża*, już teraz, na początku nowego roku duszpasterskiego trzeba się zastanowić, jak wykorzystamy w naszych wspólnotach ten krzyż. Poruszymy ten temat na spotkaniach Parafialnych Rad Duszpasterskich. Wcześniejsze doświadczenia wskazują, iż krzyż „ręczny” przyjmowany jest przez wiernych bardzo życzliwie. Wiele osób z tych, które go otrzymały, podkreśla, że pomaga on w modlitwie osobistej, prowokuje do refleksji nad swoim życiem, jest umocnieniem w cierpieniu.

Trudno przyjąć, że krzyż ma być darem parafii dla konkretnych osób. Wyjaśnijmy wiernym ile krzyż „ręczny” kosztuje. Możemy zebrać ofiary po wręczeniu krzyża lub rozprowadzić go w parafii, np. od początku Wielkiego Postu, by później uroczyste go poświęcić (np. w Wielki Piątek). Wierni mogliby przynosić krzyż ze sobą na Drogę krzyżową czy na Gorzkie Żale, by modlić się, trzymając go w ręku. W Wielki Piątek można by poświęcić krzyże przyniesione przez wiernych na liturgię. Pan Jezus mówi o wzięciu krzyża, tzn. o osobistej decyzji pójścia za Nim drogą krzyża. W praktyce znaczy to, iż można zaproponować wiernym, by sami wyciągnęli ręce po krzyż i zabrali go w swoje życie. W *Programie* na Wielki Post zamieścimy schemat nabożeństwa z przyjęciem krzyża. Na stronie internetowej Archidiecezji Poznańskiej, obok aktualnego *Programu Duszpasterskiego*, zamieścimy kilka ciekawych projektów wykorzystania krzyża z różnymi grupami.

Poniżej podajemy kilka przykładowych grup duszpasterskich, którym warto zaproponować przyjęcie krzyża. Zachęcamy, by zaproponować ten znak jak najszerszemu gronu parafian.

Osoby chore i cierpiące

Krzyż „ręczny” bardzo głęboko może wpisać się w doświadczenie choroby i cierpienia naszych wiernych. Możemy wykorzystać go w czasie odwiedzin chorych w ich domach, gdy zanosimy im Jezusa Eucharystycznego. Dobrym momentem przyjęcia krzyża będzie dzień chorych organizowany w parafii. Krzyże można poświęcić podczas Mszy świętej i przekazać wiernym po jej zakończeniu.

Osoby w żałobie

Krzyż „ręczny” może być pomocą w przeżywaniu żałoby po stracie bliskiej osoby. Możemy proponować go w biurze parafialnym osobom zgła-

szającym pogrzeb. Zdarza się, że przychodzą tylko po kartkę potrzebną na cmentarzu komunalnym (zwłaszcza w Poznaniu) i nie mówią wprost o śmierci bliskiej im osoby. Krzyż może pobudzić do osobistej refleksji, może być wsparciem w cierpieniu i doświadczeniu samotności. Jeśli wręczamy rodzinie zmarłego książeczkę o śmierci i żalobie, wydaną w serii „Biblioteki Kaznodziejskiej”, wówczas krzyż może być drugim darem przekazanym rodzinie. Zachęcamy, by z tym krzyżem w ręku modlić się za zmarłych.

Małżonkowie

Krzyż możemy zaproponować małżonkom w dniu ich zaślubin, w dniu ich jubileuszu czy w różnych sytuacjach życia codziennego, zwracając uwagę na to, iż sami muszą stawać się uczniami Jezusa, by później jako mistrzowie potrafili przekazać wiarę swoim dzieciom. W czasie Mszy świętych jubileuszowych można prosić małżonków, by zechcieli uchwycić się krzyża, by dając żyć jego mocą, świadcząc o Bożej miłości.

Rodzice

Rodzice mają być dla swoich dzieci pierwszymi nauczycielami wiary, mistrzami, którzy czynią ze swych dzieci uczniów Chrystusa. Warto wykorzystać krzyż w pracy z rodzicami dzieci i młodych przygotowujących się do przyjęcia sakramentów (chrzest, sakrament pojednania, Eucharystia, bierzmowanie). Czas towarzyszenia dzieciom w tym okresie ich życia szczególnie zobowiązuje do dawania przez rodziców świadectwa wiary.

Narzeczeni

Narzeczeni, którzy świadomie pragną przeżywać swoje przygotowanie do sakramentu małżeństwa, mogą wziąć krzyż na znak gotowości radykalnego pójścia drogami Pana. Krzyż może pomagać we wzajemnej modlitwie narzeczonych za siebie, motywować do miłości ofiarnej i do trwania w czystości przedmałżeńskiej.

Młodzież

Starsza młodzież, to osoby, którym warto zaproponować krzyż „ręczny”. Ci młodzi ludzie, którzy pragną stawać się uczniami Chrystusa i dawać o Nim świadectwo wśród swoich rówieśników, mogą znaleźć w tym znaku umocnienie. Okazją do zaproponowania młodym wzięcia krzyża mogą być nabożeństwa pasyjne w Wielkim Poście, jak choćby Droga krzyżowa dla młodzieży.

Nauczyciele i katecheci

Nauczyciele i katecheci stanowią szczególną grupę w parafii odpowiedzialną za kształcenie i wychowanie młodego pokolenia. Wychowawcy winni być mistrzami dla swoich uczniów. Sami jednak potrzebują Mistrza i Nauczyciela, którym jest Jezus Chrystus. Zachęcamy, by otoczyć tę grupę wiernych szczególną troską w tym roku duszpasterskim. Może uda się stworzyć w parafii czy w dekanacie duszpasterstwo nauczycieli. Im także warto zaproponować krzyż „ręczny”, ponieważ ich niełatwa posługa wychowawcza nierzadko ma wymiar krzyża.

Wszyscy chętni parafianie

Warto zaproponować także innym parafianom możliwość wzięcia krzyża. W okresie Wielkiego Postu można rozprowadzać krzyż w parafii, zapraszając tych, którzy go nabyli do świątyni w Wielki Piątek. Tego dnia, podczas wieczornej adoracji krzyża można poświęcić krzyże „ręczne”, z którymi przyjdą parafianie.